

TILKENDEGIVELSE

i Ledernævnets sag nr.: 20100024

Ledernes Hovedorganisation

Som mandatar for

A

mod

Dansk Byggeri

for

VMC Pitzner A/S

Sagen blev mundtligt forhandlet den 25. august 2010 med højesteretsdommer Lene Pagter Kristensen som nævnsformand og opmand.

Klager nedlagde følgende påstande:

1. Indklagede skal til klager betale et beløb på 1.177.656,25 kr. Beløbet udgør løn i opsigelsesperioden på 8 måneder inklusiv firmabetalt pension, fri bil og feriepenge, godtgørelse for usaglig opsigelse efter funktionærlovens § 2 b og godtgørelse for tort.
2. Indklagede skal anerkende, at klager er berettiget til feriepenge for optjeningsårene 2008 og 2009, da betingelserne for modregning i ferielovens § 39 ikke er opfyldt.

Indklagede nedlagde påstand om frifindelse, subsidiært frifindelse mod betaling af et mindre beløb.

Der blev afgivet forklaring af A, advokat K.L. Nemeth, koncern-controller Jane Marcher, sikkerhedschef Poul Erik Berg og mekaniker Bent Pedersen.

Sagen angår berettigelsen af indklagedes bortvisning den 3. november 2009 af A, der på bortvisningstidspunktet var ansat som salgsdirektør i virksomheden.

Bortvisningen – som fandt sted samtidig med, at virksomheden bortviste den administrerende direktør B – var begrundet i følgende to forhold:

- 1) skattesvig begået i 2008 ved efter aftale med B – men uden bestyrelsens viden – at have ladet sin hustru købe en bil tilhørende selskabet for kun 1.000 kr., selv om bilen repræsenterede en langt højere værdi, hvilken værdi blev ”modregnet” i hans bonus, hvorved han forsøgte at unddrage sig at betale skat af den modregnede bonus. Selskabet blev ved forholdet bragt i en vanskelig situation, da det kun på grund af forholdets opdagelse blev i stand til at foretage fornøden indberetning til SKAT.

- 2) uberettiget oppebørsel i årene 2006-2008 af privat fordel uden beskatning ved i 2006 efter aftale med B – men uden bestyrelsens viden – at have ladet selskabet indkøbe en campingvogn udelukkende til hans private brug, som i 2008 blev afhændet med et tab for selskabet på i hvert fald 100.000 kr.

Det fremgår af oplysningerne i sagen, herunder de afgivne forklaringer, at virksomhedens bestyrelse i september 2009 blev gjort opmærksom på, at der muligvis foregik uregelmæssigheder på ledelsesplan, for så vidt angik B og A. Bestyrelsen anmodede på den baggrund revisionen om i forbindelse med den årlige revision at foretage en nærmere undersøgelse af de påpegede forhold. Bestyrelsen modtog herefter den 10. oktober 2009 en revisionsrapport, som viste tegn på, at der var tale om alvorlige uregelmæssigheder. Rapporten blev efterfølgende behandlet på et bestyrelsesmøde samt forelagt for B. B afleverede sin redegørelse til virksomheden den 22. oktober 2009, og der blev efterfølgende afholdt et møde herom mellem bestyrelsesmedlem og advokat K.L. Nemeth og B den 27. oktober 2009. Den 28. oktober 2009 blev der afholdt et tilsvarende møde mellem K.L. Nemeth og A, hvorunder sidstnævnte havde lejlighed til at redegøre for de pågældende dispositioner.

Efter drøftelser med bestyrelsesformanden blev det efterfølgende besluttet at bortvise A, hvilket skete ved brev dateret 2. november 2009, som blev sendt til ham anbefalet, da han på grund af sygdom ikke som forventet gav møde den 2. november 2009.

Klager gjorde under sagen gældende, at de dispositioner, som har begrundet opsigelsen, var godkendt af den administrerende direktør, som havde den fornødne kompetence til at godkendte sådanne dispositioner. Campingvognen var indkøbt til brug for virksomheden, og den blev solgt for en pris, som nogenlunde svarede til, hvad den var blevet nedskrevet til. Den bil, som blev solgt til hans hustru, var defekt, og der var ved prisens fastsættelse taget højde for, at virksomheden skulle indberette transaktionen til SKAT. Virksomheden har derfor ikke haft noget tab på de foretagne transaktioner. Klager har derudover påberåbt sig, at virksomheden har udvist passivitet som følge af, at A først blev bortvist den 3. november 2009 på trods af, at virksomheden allerede den 22. oktober 2009 havde fuldt kendskab til de dispositioner, der førte til bortvisningen af ham.

Da der ikke mellem de af organisationerne udpegede medlemmer af Ledernævnet kunne opnås flertal for en afgørelse af sagen, træffes afgørelsen af Nævnets formand som opmand. Parterne var enige i, at sagen – uden kendelse – kan afgøres i overensstemmelse med opmandens tilkendegivelse.

OPMANDEN UDTALTE:

Det lægges efter bevisførelsen til grund, at A har disponeret på den måde, som fremgår af ovenstående beskrivelse af de to forhold, som bebredes ham. Han kan samtidig ikke have haft nogen berettiget forventning om, at det lå inden for en administrerende direktørs kompetence at give samtykke til sådanne dispositioner. Det må tværtimod have stået A klart, at der var tale om klart retsstridige dispositioner, som uberettiget begunstigede ham selv, og som påførte virksomheden et ikke ubetydeligt tab, samtidig med, at de kunne have bragt virksomheden i en vanskelig situation.

De omhandlede forhold var af en så alvorlig karakter, at de berettigede virksomheden til uden varsel at bortvise A, og der er i den forbindelse intet grundlag for at antage, at virksomheden skulle have udvist rettighedsfortabende passivitet, da der i en situation som den foreliggende må indrømmes virksomheden en passende tid til at få faktum afklaret og give de involverede adgang til kontradiktion, inden den skrider til bortvisning.

Det følger af det anførte, at indklagede skal frifindes for klagers påstand 1.

Det uberettigede køb – og senere salg – af en campingvogn alene til A's personlige brug har i sig selv påført virksomheden et tab på mindst 100.000 kr. Da A dermed ved retsstridigt forhold i sit ansættelsesforhold har påført virksomheden et forfaldent modkrav, er virksomheden berettiget til at bringe dette i modregning i henhold til ferielovens § 39.

Indklagede skal herefter også frifindes for klagers påstand 2.

Virksomheden skal herefter frifindes i det hele.

Klager skal betale opmandens honorar.

København, den 30. august 2010

Lene Pagter Kristensen